

Sygn. akt IV KO 100/11

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 13 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: SSN Wiesław Kozielowicz (sprawozdawca)

Sędziowie: SSN Małgorzata Gierszon

SSN Henryk Gradzik

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu

w dniu 13 grudnia 2011 r.,

wniosku obrońcy skazanego **Władysława K. (z d. P.)**

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu

Najwyższego z dnia 1 lutego 1985 r. w sprawie [...],

zmieniającego wyrok Sądu Wojewódzkiego

z dnia 25 czerwca 1984 r., w sprawie [...],

p o s t a n o w i ł:

wniosek oddalić

U Z A S A D N I E N I E

Wskazanym na wstępie wyrokiem Sądu Wojewódzkiego z dnia 25 czerwca 1984 r., sygn. Akt [...], (zmienionym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 1985 r., sygn. Akt [...]), Władysław K. (uprzednio P.) został uznany winnym popełnienia czynów określonych w art. 210 § 1 k.k. z 1969 r. i skazany na karę łączną 14 lat pozbawienia wolności, karę 100.000 zł grzywny i karę 5 lat pozbawienia praw publicznych.

Obecnie obrońca skazanego złożył wniosek o wznowienie przedmiotowego postępowania na podstawie art. 542 § 1 k.p.k. w zw. z art. 540 § 2 k.p.k. tj. w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 marca 2011 r., sygn. K 35/08, w którym to orzeczeniu Trybunał stwierdził, że dekret Rady Państwa z dnia 12 grudnia 1981 r. o postępowaniach szczególnych w sprawach o przestępstwa i wykroczenia w czasie obowiązywania stanu wojennego jest niezgodny z Konstytucją RP. Biorąc to pod uwagę – zdaniem skarżącego – zgodnie z treścią art. 540 § 2 k.p.k., zachodzi przesłanka do wznowienia postępowania.

Prokurator Prokuratury Generalnej, ustosunkowując się na piśmie do powyższego wniosku, wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest oczywiście bezzasadny.

Poza sporem jest, że na mocy wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 marca 2011 r., sygn. K 35/08 (Dz. U. 2011 nr 64 poz. 342) dekret z dnia 12 grudnia 1981 r. o postępowaniach szczególnych w sprawach o przestępstwa i wykroczenia w czasie obowiązywania stanu wojennego (Dz. U. Nr 29, poz. 156) został uznany za niezgodny z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 31 ust. 1 Konstytucji PRL oraz z art. 15 ust. 1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych. Dekret ten w art. 1 wprowadzał doraźny tryb postępowania „na czas obowiązywania stanu wojennego”. Uszło jednak uwadze obrońcy, że wyrok Sądu Wojewódzkiego sygn. akt [...] zapadł w dniu 25 czerwca 1984 r., czyli po zniesieniu stanu wojennego. Zgodnie zaś z art. 23 Dekretu z 12 grudnia 1981 r., postępowanie karne prowadzone w trybie postępowania doraźnego, nie ukończone do dnia zniesienia stanu wojennego zostało przekazane do postępowania zwyczajnego.

Analiza akt sprawy SW nie pozostawia wątpliwości, że w niniejszej sprawie postępowanie było prowadzone w trybie zwyczajnym.

W tej sytuacji pozostaje stwierdzić, że wskazana we wniosku przesłanka wznowienia postępowania, przewidziana w art. 540 § 2 k.p.k., nie została spełniona, gdyż nie zastosowano w stosunku do skazanego Władysława K. (P.) przepisów wskazanych w orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 marca 2011 r.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.